

og jeg skal tillade mig at oplæse et lille Brudstykke af et Brev, jeg har faaet fra en af de større Agenter i England, og som gaar i stik modsat Retning. Inden jeg gaar over dertil, skal jeg dog bemærke, at vi intet Krav have paa at faa saltet Flæst afskølet paa Esbjerg—Barleston Routen; der er jo nemlig kun forestrevet Kølerum for fersk Flæst og Smør, medens man slet ikke har noget Krav paa at faa saltet Flæst i Kølerum med Baadene der. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse et lille Stykke af det omtalte Brev fra en af de større Agenter i England: „Vi tro ikke, at der er nogen bedre Havn til Affskibning end Esbjerg, men det var ganste vist raadeligt, at i Dampskibene, som tage Flæstet herover, skulde Kasterummet, hvori Flæstet lades, have en Temperatur af fra 4—6 Grader Reaumur, og et eller andet Aftølingsystem skulde være indrettet i Kasterummet i dette Ojemed.“ Efter at vedkommende har gennemgaaet andre Ting, slutter han længere henne i Brevet saaledes: „Men, som allerede sagt, den vigtigste Sag er, at om Sommeren paa hele Rejsten maa Luften i de forskellige Steder, hvor Flæstet skal være, holdes tør, og Temperaturen være lav, ligesom det om Vinteren maa være beskyttet mod Frost, som jo undertiden kan staa Flæst lige saa meget som Hede.“ Saaledes ville De, mine Herrer, altsaa se, at en sagkyndig Mand i England mener, at det er absolut nødvendigt, at ogsaa saltet Flæst bliver afskølet, og vi se endvidere, at det ogsaa er nødvendigt at beskytte det for Vinterens Kulde, for Frost, og det bliver da en Opfordring navnlig til Jærnbanen om, at Vognene ere saaledes indrettede om Vinteren, at Flæstet ikke fryser i dem. Endelig skal jeg tillade mig at gøre en Bemærkning til den højtærede Minister angaaende mine Udtalelser ved Finanslovens 1ste Behandling om Fragterne fra Australien og hertil. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at det var slet ingen Nytte til at anstille nogen Sammenligning her. Nej, det kan gerne være, at det ikke nytter stort, men alligevel har det sin Interesse at drage en Sammenligning, og jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i, at jeg har taget fuldstændig fejl i, hvad jeg der har opgivet. Jeg er ikke aldeles sikker paa, om den Konvention, der er vedtagen i Australien med vedkommende Selskab, er traadt i Kraft, men i hvert Fald er Fragten nedsat til $3\frac{1}{2}$ Dre fra Australien til England. Om det er traadt i Kraft eller ej, tør jeg ikke bestemt sige, men er det ikke traadt i Kraft, vil det træde i Kraft i en nær Fremtid. Jeg har disse Oplysninger

fra et meget anset Handelshus her i København; jeg betvivler ikke, at de ere rigtige, og jeg tvivler om, at den højtærede Minister vil bestride dem, naar han faar tænkt sig nærmere om. Jeg skal samtidig oplyse, at fra Esbjerg til Wales koster det pr. Ton $3\frac{1}{2}$ sh., og det er altsaa det samme, det koster fra Australien. Det er nedsat fra 7 Dre pr. Pund til $3\frac{1}{2}$ Dre, og $3\frac{1}{2}$ Dre herfra og $3\frac{1}{2}$ Dre fra Australien kommer altsaa ud paa et. Min Udtalelse var derfor rigtig, da jeg sagde, at de seilede lige saa billig fra Australien til England som herfra til England. Jeg ved ikke, om jeg har udtalt mig rigtig, men det var altsaa $3\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund, det kostede. Den højtærede Minister oplyste jo, at det kostede 7 Dre fra Australien, og det er for saa vidt rigtigt, men Fragten derfra er nedsat med omtrent det halve, altsaa til $3\frac{1}{2}$ Dre. De foregaaende ærede Talere, navnlig den ærede Ordfører, pointerede jo stærkt, at det var nødvendigt at komme ind paa Statsdrift, da man ikke kunde vente, at Forholdene vilde blive tilfredsstillende baade med Hensyn til Fragten og med Hensyn til Transportforholdene i det hele taget. Jeg kan for saa vidt være enig med den ærede Ordfører, idet ogsaa jeg meget betvivler, at man kan faa Forholdene tilfredsstillende ordnede, undertagen Staten kommer til at overtage dem, og jeg kan ikke være enig med den højtærede Minister i, at det skulde være saa forfrættelig galt at faa Statsdrift, som det af ham blev fremstillet. Jeg tror ikke, at man skal male det med saa mørke Farver, som den højtærede Minister gjorde, og jeg tror paa den den anden Side heller ikke, at det er Landbrugets Dulle at konkurrere paa den Maade, som det her er udtalt. Jeg tror, at det er Landbrugets Dulle at faa Transportforholdene ordnede paa en saa tilfredsstillende Maade som muligt, saaledes at Varerne komme paa Markedet i en saa god Tilstand som muligt, og Fragten bliver saa billig som muligt. Det er Hovedhensynet. Kan det naas paa anden Maade, antager jeg, at Landbruget vil blive meget veltilfreds. Jeg tror ikke, at Statsdriften er Idealet, i alt Fald ikke for mit Vedkommende, men noget maa der gøres, det er der fuldt Krav paa, og saavidt jeg forstod den højtærede Minister, ønskede ogsaa han at gøre noget i denne Retning. Jeg kan derfor ikke andet end glæde mig over en Udtalelse, der fremkom i Slutningen af hans Foredrag, der lyder saaledes: „At jeg fremdeles skal søge at afhjælpe de Mangler, der ere til Stede ved Routen Esbjerg—Barleston—London, at